

Dosarul nr. 3ra-826/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: L. Holveițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, M. Anton, I. Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrian Coroi împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2017 Andrian Coroi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr.543-ef din 4 decembrie 2017 al Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului patrulare al plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INP al IGP, agent superior Andrian Coroi”, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare aspră.

A menționat că pentru ai fi aplicată respectiva sancțiune, șeful Inspectoratului General al Poliției, a conchis precum că dânsul a încălcat prevederile art.50 lit.e) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI nr.288 din 16 decembrie 2016, art.26 alin.(1) lit. a), b), c) și e) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statului polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct.39 al Regulamentului Serviciului Patrulare Rutieră și dispoziția IGP nr. INP/259 din 13 octombrie 2017, pe faptul stopării nemotivate la 24 octombrie 2017 ora 16:15, la intrarea în orașul Cimișlia a automobilului de model Toyota n/î xxxxx.

A precizat că a stopat unitatea de transport solicitând de la conducătorul auto actele la control, după care a stabilit că unitatea de transport nu avea instalat ecusonul triunghi echilateral cu vârf în sus de culoare galbenă, cu conturul de culoare neagră pe fundalul căreia este aplicat simbolul substanței ușor inflamabilă cu inscripția

„GAZ”, motiv pentru care în privința conducătorului auto a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 230 alin.(4) Cod contravențional.

Astfel, conducătorul autovehiculului a sesizat Direcția Inspectare efectiv al IGP, privind pretensele acțiuni ilegale și anume, faptul că a stopat autovehiculul fără un motiv întemeiat, iar ca rezultat al acestei acțiuni a fost dispusă inițierea unei anchete de serviciu, prin care s-a constatat că agentul de patrulare a stabilit contravenția după ce a stopat automobilul.

Reclamantul a susținut că ordinul de sancționare disciplinară este neîntemeiat, deoarece angajatorul nu putea constata o careva abatere disciplinară în acțiunile sale, dat fiind faptul că nu și-a încălcat obligațiile sale de serviciu, iar ancheta a fost una ineficientă.

A arătat că prin ordinul contestat, șeful IGP face referire la faptul încălcării de către el a obligațiilor prescrise de art.26 alin.(1) lit. a), b), c) și e) al Legii nr.320 din 27 decembrie 2012, fapt cu care nu este de acord, deoarece nu a încălcat aceste obligații.

În acest sens, a declarat că pârâtul a stabilit greșit circumstanțele de fapt și nu a luat în considerație că în cadrul anchetei de serviciu, a indicat în mod cert, că a stopat automobilul respectiv după ce a observat că acesta este echipat cu instalație de gaz, dar nu ar fi fost semnalată în mod corespunzător, motiv pentru care automobilul a fost stopat pentru a verifica dacă instalația este autorizată, constatându-se ulterior că conducătorul auto avea actele corespunzătoare, însă lipsea semnul distinctiv cu inscripția „GAZ”, ceea ce a constituit temei de a întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție.

A susținut că și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile care îi revin și nu a admis un comportament necuviincios, ci unul în strică conformitate cu statutul și Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012.

A mai indicat că pârâtul însuși a menționat că dânsul a fost pedepsit disciplinar pentru acțiunile sale de oprire neîntemeiată, dar fără a intra în esența explicațiilor oferite și fără ai oferi posibilitatea de a-și dovedi nevinovăția.

Astfel, a precizat că odată ce lipsește acțiunea de încălcare a obligațiilor de serviciu, ordinul contestat urmează a fi anulat, având în vedere că se consideră abateri disciplinare, acțiunile sau inacțiunile polițistului prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie al polițistului, însă coroborând motivele care au stat la baza emiterii ordinului, pârâtul nu a consemnat care anume acțiuni urmează a fi apreciate ca fiind abateri disciplinare, iar cele consemnate nu au existat.

Un alt argument care în opinia reclamantului constituie temei de anulare a ordinului, rezidă din faptul încălcării însăși a procedurii anchetei de serviciu, care urmează a fi verificată în sensul respectării termenului.

În această privință, a menționat că potrivit actului contestat, se pretinde că la 24 octombrie 2017 în cadrul cancelariei Direcției inspectare efectiv a IGP, a parvenit petiția conducătorului auto, care a servit temei de inițiere a procedurii disciplinare, pentru faptul că l-a stopat contrar pct.39 lit.i) al Regulamentului Serviciului Patrulare Rutieră, aprobat prin ordinul 45 din 19 februarie 2010.

A invocat însă că potrivit pct.39 al Regulamentului menționat, temei pentru oprirea vehiculelor de către agentul de circulație pentru control poate servi una din

următoarele circumstanțe: i) necesitatea acordării asistenței medicale urgente, indiferent de direcția de deplasare, sau deplasării lucrătorilor de poliție la locurile unde sau produs accidente în traficul rutier sau calamități, în cazul în care acestea au avut loc în direcția de deplasare a vehiculului.

Respectiv, a susținut că în cadrul anchetei, un astfel de motiv nu a fost invocat și nici verificat, ceea ce echivalează cu lipsa unei anchete efective, ținând cont că ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor Statutului disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților, educarea polițiștilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative.

A considerat că ancheta s-a desfășurat cu lezarea drepturilor și intereselor lui, iar aplicarea sancțiunii disciplinare s-a efectuat printr-un act administrativ, care urmează să corespundă unui șir de rigori, inclusiv respingerea argumentelor plauzibile ale salariatului, ceea ce implică că, de fapt, nu a dispus de o procedură echitabilă.

La fel, a reiterat că toate obligațiile au fost respectate, iar comisia nu a apreciat că a fost sesizată pentru o faptă, însă a constatat sarcini cu care nu a fost investită, ceea ce face ca rezultatul anchetei în cauză să fie pasibil anulării.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art.25-26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea ordinului nr.543-ef din 4 decembrie 2017 al Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului patrulare al plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INP al IGP, agent superior Andrian Coroi”, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a anulat ordinul nr.543-ef din 4 decembrie 2017 al Inspectoratului General al Poliției „Cu privire la sancționarea disciplinară a subofițerului patrulare al plutonului Hîncești, Cimișlia, Leova al Batalionului nr.3 al Brigăzii de patrulare a INP al IGP, agent superior Andrian Coroi”.

La 20 octombrie 2019 Inspectoratul General al Poliției a declarat apel împotriva hotărârii din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și a fost menținută hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată, având în vedere că angajatorul nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele pretinsei abateri disciplinare imputate angajatului său, în consecință în acțiunile lui Coroi Andrian, nefiind regăsite anumite abateri de la obligațiunile de serviciu.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 8 mai 2019 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 6 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, iar decizia este una nemotivată.

A relevat că instanțele de judecată nu au constatat temeiul legal de anulare a actului administrativ contestat.

De asemenea, a menționat că intimatul a recunoscut faptul că a constatat contravenția pentru care a întocmit procesul-verbal, ulterior stopării mijlocului de transport, iar la stoparea acestuia nu a avut niciun temei, astfel că anume aceste acțiuni au fost elucidate în cadrul anchetei de serviciu, constatându-se abaterea disciplinară de neexecutare a ordinului sau a indicațiilor legale și anume a prevederilor pct. 39 lit. i) din Regulamentul serviciului patrulare rutieră, ce indică în mod direct asupra interzicerii stopării neîntemeiate a mijloacelor de transport.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat în cauze de contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 8 mai 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de Inspectoratul General al Poliției, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat în cauze de contencios

administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva